

Pohorska politika

Nepodkupljiv list za pohorski narod

CENA: za Pohorje
in Kozjak Din 4.—,
za Kobansko, Kranj-
sko in drugo ino-
zemstvo: 1 DOLAR
Mesto telefona:
Postrežček št. 17

Leto XIII

Ribniška koča, dne 31. januarja 1931

Izhaja po potrebi in za potrebo

Manifest

poškorskemu narodu.

Oh, politika ti naša, kam ušla si, kje si?
Zašumeli pohorski so lesi...

Po — naroda pohorskega sámoodločitvi
Po — s sovražno Dolino spravi daritvi,
Potem, ko je narod planinskih žrtev
dovolj

Odnesel iz meščanskobojnih polj
Braneč svoje meje, ki so se zaprle,
Da ne bi te nizke kulture gor udrle,
Podeš civilizacijo, ki naturo liže
Pa ohranivši Pohorju vse stare viže,
in lóbniške in ribniške vse riže

Ko je zavrel auto in moto... še
bicikelj:

Iz svojih dilc in sank in krpelj samonikel,
Ki se je arnik. Areških zelišč napasel:
Iz svojih tolstih ovc in kozlov samorasel,
Ki v stari veri holcerjev je stanoviten,
V tradicijah je totizma s mobiten,
Ko zvesta mu beleži letna kronika
Da piska klarinet in še hrešči harmonika
Ko štajeriše gode še poskočne,
Ko ne pozna še filme zvočne
Na ti osnovi večno rovtarskih načel
Ki jih je pohorski je narod zrel.

Mi,
ki osvobodimo planinski monopol
Nam v črkah treh je SPD simbol,
Ko zgodovinske te resnice ugotavljamo,
Vsem Kranjcem, Kóbancem in drugim

Državo pohorsko mi ustanovljamo:
Rem publicam Pohoriam
Ad maiorem SPD gloriam.

S(vobodna) **P**(ohorska) **D**(ržava)!

Na črkah treh ponos in slava:
A... — molzna krava
Pasoč se v fratah, jajah, na glažutah
Pri žgancih, siru, skutah,
Kjer oves so nam sestre, kózli bratje,
Smo val... —

Vsi avtohtoni in državotvorni,
Le... —

Smo neodvisni, smo visokostojni
A... —

V državi naši dobrodošel vsak turist,
Z državo našo je odpravljen potni list.
Pri nas svoboden pišk in vrisk —
svoboden tisk!

Svobóдне enoparne ture —
brez kontrole brez cenzure,
Brez pravnikov državnih —
brez škandalov javnih.

Mi narod smo enakopravni!
Planinci! Pohorjani! — novi državljani!
Pri Bajgotu vas rotimo, —

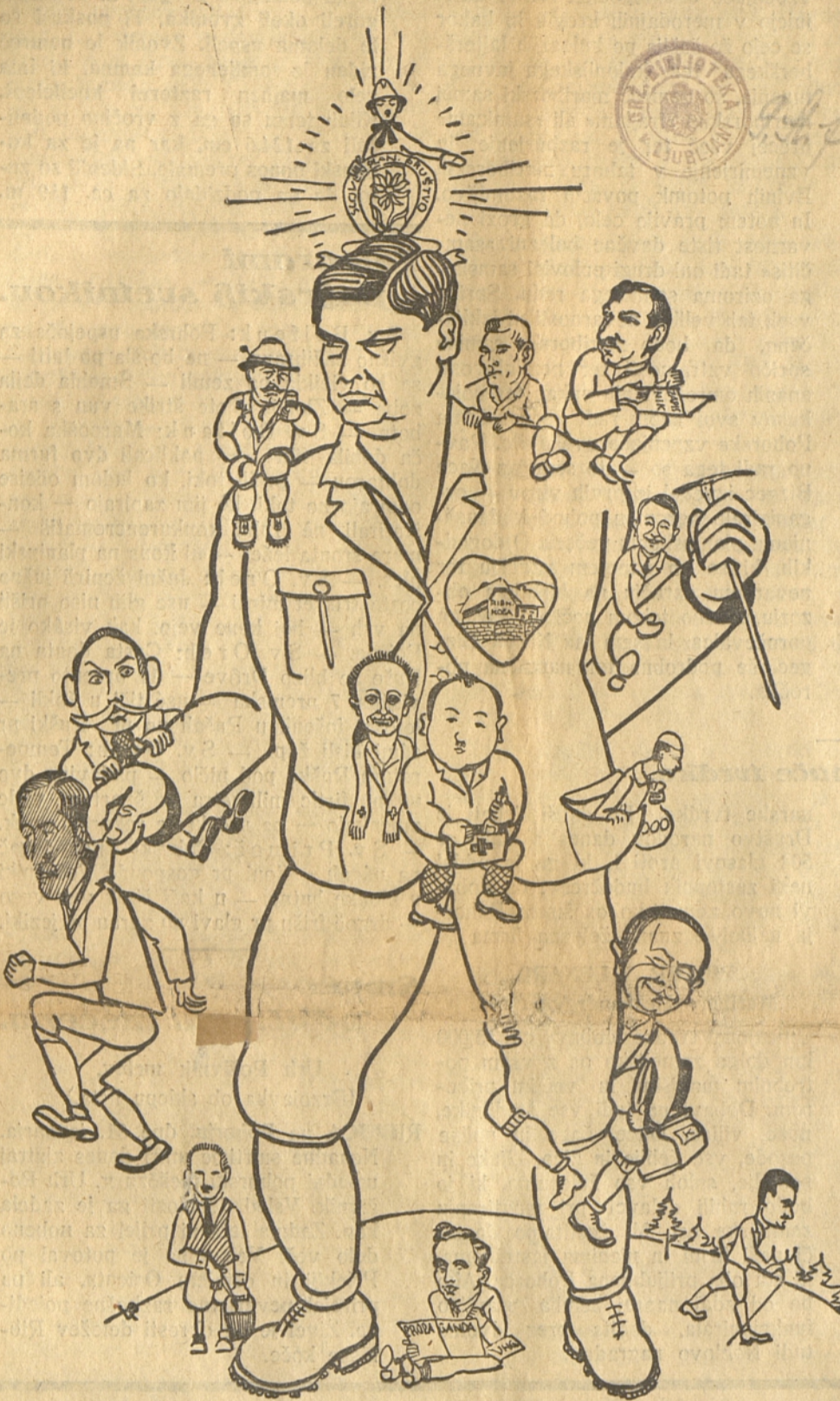
s to državo mi živimo:
V nji veselja le uživati, v nji svoj zadnji
mir počivati!

SPD — crescat, floreat, vivat!

Pri Ribniški koči, 31. 1. 1931.

Ministerski SPD predsednik agilni:

Davorin Silni

Planinska vlada.

Čim doktor Davorin je svršil pravo,
Je prišel v lepo Pohorsko državo.
In v SPD je kabinet že stonil zgodnjih let.
Predsedniški turist — absolutist
Je slavnoznan — tiran!
Povsód — celó pri Bajgót — despót!
Med nebem in Pohorjem razpet
Turistovski atlet,
Noseč vse, kar planinsko leze ino gre
Na glavi, ramnih, plečih cel naš SPD.
Mož disciplin in veličin — planinski sin
(Poznavalec cvička in še takih vin):
Ministerski predsednik Davorin!

Minister drugi je »prosveten«,
Na razni' dvorih je poslanik.
Družabnik v damskih krogih fleten
(Sicer najboljši je botanik).

Al' rožca prava je, al' plevel,
To ga uči sam božji Stvarnik.
Na fantovska si prsa je pripel
En pušlec bridkih, ljubosumnih arnik.
Ga rožca, avžentrozja čaka.
Prejél kolaino bo minister Jaka!

Minister tretji — gradievinški
Je arhitekt planinski.
Telesnosti — ielenskosloke.
Duševnosti — dolensko je globoke.
Je rojen v raznih krajih na obroke.
Četudi v grlu ni mu pohorski še krof.
Zna vendar pesem jágarsko devetdesetih
štrof.

Možá iz cvička porojenega,
Le v cviček zatopljenega
Ne zmoti še najfletnejša planinka.
Je njemu le Umjetnost in Vrzinka!

Iz žena gleda, raita, špekulira.
Mu kočá Ribniška — nairésnejša ovira!
Je literat — je »človek iz samote«,
Je advokat — je »paragraf pomote«,
So prišle nani finančne krize,
V nervoznosti si nohte grize.
In ko grozi mu še zadrúžniški polom,
Taktat se on lovi — za pohorski fantom.
In gnjavi, stiska, špara.
Je zagovornik vseh planinskih taks.
Za Ribniško je treba para!
Al' ni takó finančminister Maks?

Minister vseh notranjih je zadev
Prav močnih tac — politični naš lev.
Zapisnikar — planinske gmajne
Beleži, vodi — lavne tajne.
Je policijski detektiv — pozná vsak knif.
Pri sejah huda zver — v planinah amater.
In vse za božji lon — zato pri kočah je smr-
čon.
No, kdo je mar? — Živel minister »Božji«
dar!

Po pohorskem telesu lazi,
Po SPD trebuha on gomazi.
Al' zdravo je srce in drobje in obisti.
Al' tud' na znotraj dobri so turisti.
Pri smukanju se vradreza pokaže.

Vse pike gladko on pomaže,
Pokličí ga in ga dobiš:
Na belem poltu Rdeči križ.
Al' ni vrag, če le tak muč,
(Mu eni pravijo Sekulc)
Minister je brez avta — per pedes Aposto-
lorum

Z nami hodí »in secula seculorum«
Amen! — On ne bo frdamen!
O Bog mu daj — smuk v sveti raj —
Minister zdravstva — doktor Vekomaj!

Iz SPD trebuha — duša kuka
In dela ture in se smuka.
Za nlo leti, to z mašami lovi
Minister vere — to drži.
On zbira pohorske ovčice,
A so planinski kozli vmes,
Jim ni do pohorske resnice,
Jim ni do pohorskih nebes.
Antonius!

Planinski evangelij nam razlagaj,
Razgrni — pohorski brevir,
Takó v nebesa nam pomagaj
Minister božji — naš nastir!

O, eden trdno se drži za ta ministrov stol,
Četudi kliče kufre gor, kufre dol
Z nasveti je navezal on trgovske stike,
Pozná vse internacionalne trike.
Je za državo — s tem minister trgovine,
In molze Kravo — s — pohorske planine.

Je tu ministerček — nemirni dirindajček,
Ministerček za šume — najbridnejši bezlaj-
ček!

Je živo šilo — motovilo — ne jelo ne pilo
vedno hodilo!

Na tilniku bingliá, z nogámi cepetá,
Predsednik ga drži, da v šume ne zbežlá.

Od vseh — osebnosti še najbolj markantna,
Ki vodi belo-rdeči referat,
Ki mu markacija je prav elegantna,
Ki je stezicam, cestam dobri brat
In vsem potem najvažnejši tolmač,
Prometni ta minister je: Merkáč!

In vodi ribniško zadrúžno banko,
Ki dnevno mu beleži manko
Ostanka deležev — minister Stanko!

Dober je minister pohorske zoologije
Živalske on pozna arcnije,
Zna delati posrečene prognoze,
Predpiše potne doze
Za planirske bike in planinske kozel!

S peresom pohorskim nam vžgě pobudo.
Odkriva na papirju gorsko čudo.
Novinarski minister — Udo!

Koló je zavrtel in stroj
Čez pisanoreklamni pašnik,
Za SPD gre v boj, v boj
Minister propagande — vrli Strašnik!

A med ministri eden — preprirov vseh se-
ialec

Minister pravde — opozicionalec!
Bergoks —, ki kritični ljubitelj koč.
Ima le v opoziciji svojo moč,
Od nas se je obrnil — proč
In sam gredoč — Berg — oč!
Ne zmeni se za celo kompanijo — Adio!

Márica — mož aprovizacije
Skrbi za vse realne gracije,
Gre ž ním vsa kuhinja in vsa zaloga vinska;
Minister je prehrane: Živjo kuharca planin-
ska!

Čuvajj koč in njih oskrbe, varstva,
Na drugi strani so ministri gospodarstva.

Minister brez portfelja
Izvršujoč povelja
Na krilih SPD poleta,
Zapel je vsem: na mnoga leta

Pohoricus poetal

Brzobjavne vesti.

Tuzemstvo.

LIMBUŠ, dne 31. januarja o polnoči. — Izvirno poročilo našega posebnega poročevalca N. Bizgeca.) Kakor doznavam iz popolnoma zanesljivega vira, pripravljajo ter organizirajo tisti čestiti prebivalci ter mestjani mariborski, ki jih dičijo vzvišene ter odlične vrline neskaljenega ter neomadeževanega samčevstva, ali kakor se zlojmu že pravi, viharen ter gromovit »juriš« na Pohorsko vzpenjačo z namenom, da pospešijo akcijo za gradnjo omenjene vzpenjače, ker so interesi mariborskih samcev resno ogroženi z uvedbo novega davka na svojstvo ter lastnost samčevstva. Upajo namreč, da se bodo z vsakodnevnim v »luft-dviganjem« preko meja mariborskih širin in višin ter s stalnim prenočevanjem pri Mariborski koči in tam v bližini, izmuznili obveznosti plačevanja takozvane »samčevine«. Mariborski samci so namreč v svoji prirojeni bistrini pogruntali, da ni Pohorje niti mesto in niti trg, kjer obstoja obveznost odrajtavanja blagocestite »samčevine«, ampak pravzaprav čisto enostavno gorovje (pardon! — danes je država. — Op. ur.), kjer se v smislu zakona davčna obveznost »samčevine« neha. Na drugi strani pa doznavam iz povsem verodostojnega vira — pr' moj kokuš, da je taku, če ne verjamete me-

ni Bizgecu, pa se pojte solit — da se pripravljajo mariborske »frajle« na temeljito protinakano, da iznajdljivim mariborskim samcem na vsak način štrene zmešajo in Pohorsko vzpenjačo onemogočijo. Kakor zatrjujejo v merodajnih krogih in kakor se celo že šušlja po kuloarjih lajteršberškega ter kolonijskega javnega mnenja, so namreč mariborski samci mariborskim »frajlam« ali »samicam« precej všeč ter je razburjenje in vznemirjenje v taboru mariborskih Evinih potomk povsem razumljivo. In potem pravijo celo, da grozi nevarnost tiste davčne bolezni »samčitis« tudi oni drugi polovici samskega oziroma samičjega rodu. Spričo vseh teh velikih nevarnosti ni izključeno, da bodo mariborske samice spričo vztrajnosti ter neminljivosti znanih omreževalnih nakan ter poizkusov svoj načrt radi prepredenja Pohorske vzpenjače uveljavile. Ravno radi tega so — to sem jaz Nace Bizgec izvedel iz prvih virov — organizirale ogromen pohod k današnjemu planinskemu večeru. O dogodkih, ki so ob napetem vzdušju ter nevarnem ozračju na bližnjem obzorju, sledijo tekomo noči od Vašega poročevalca, ki sem jaz Nacek Bizgec, še podrobna ter natančna poročila.

Lep uspeh domače tvrdke.

Jezerski vrh, 31. januarja.

Že več let smo imeli priliko opazovati, da se naša zemlja nekam čudno, neenakomerno maje. Iz neprestanih potresov, poplav, rušenja hribov in kabinetov, vojsk, kug in lakot, se je moglo sklepati z gotovostjo, da nekaj na zemlji ni v redu. Društvo narodov, ki čuva zemeljski mir, je ustanovilo več komisij, ki so pri preiskavi čudnih zemeljskih pojavov, končno ugotovile, da je vzrok vsemu nemiru zemeljska os, ki se je v teku stoletij toliko obrabila, da je na njej se vrteča zemeljska obla nihala na vse strani. Železo je bilo premeško in precejšnja teža zemlje ga je oglodala. Društvo narodov je na podlagi izsledkov komisije razpisalo natečaj za dobavo nove zemeljske osi iz najboljšega železa. Licitacije so se udeležile vse svetovne železni-

narske tvrdke. Po daljši debati je Društvo narodov danes sklenilo s 504 glasovi proti 1, ki ga je oddal neki zastopnik ljudožrcev, da dobavi novo zemeljsko os širom Pohorja najboljša znana železna firma

PINTER & LENARD

Maribor, Aleksandrova c. 11.

Omenjena tvrdka dobavi ca 15.000 km dolgo zemeljsko os z vsem potrebnim manjšim in večjim priborom. Dobavi pa tudi vse štedilnike, nože, vilice, lonce, žage in nočne posode, vse žeblice in žico, kljube in postelje, sploh vso železnino, ki jo bodo rabili delavci pri montiranju zemeljske osi. Mi čestitamo domači naši firmi in njenima lastnikoma, ki sta oba priljubljena Pohorca, Ako bo od zdaj naprej zemlja pravilno funkcionirala, dobila brez dvoma tudi Noblovo nagrado.

Podlistek.

Pomladansk islet na zeleno pohorje.

Spisal Jurček Frnikula učencem I b razreda gimnazije.

U petek zvečer je čital moj ljubeni oče v večerniku premilo štorijo »Sv. bolfenk in pohorske lisice«, ki si jo je zmisli moj prelubi profesor Mišič. Pa je rekel: »Zdej mi je tud že vse glih, zdej bom pa še jas planinc. Kar u nedelo grem s Jurčkom na pohorje.« Pa je rekla ljubena mati da je to čist prov zato ker je lahko mogoče, da naji bodo požrli pohorski vovki al pa medvedi in da ob nedelah ta star tako samo doma sitnar. U nedelo nato je naenkrat sjutrej počil vesel in prijazen glas: »Alstn oštja aufbiks krucinesar ustan gor vrazji sin grema na pohorje.« Bil je to moj ljubeni oče. Kokr strela iz jasnega neba sem švignu iz gorke postele. Lubleni oče je bil že napravljen kokr prav turist. Imel je pisano lofsko srjaco s rdečo kravato pa staro salonsko sukno pa kratke hlače pa potkovane šiničevlje pa na glav rjov hlbcilindr s kurjim peresom v rokah pa gorjačo. Kokr kak jelen sem se tudi jas oblekel v jirhaste hlače pa v očetovo sukno ki mi je benglala dol do kolen. Na glavo sem dal srpsko sajkačo. Nato sma snedla za zajtrek skledo žgancof s kumercam. Lublena mati je medtem napolnila nahrbtnik s 2 flašama vina, pa s kruhom pa s klobasam pa s jajci

Is zbranih spisov Jurčka Frnikule, ki bodo v kratkem izšli.

i. t. d. Na use zgodaj ob 9tih zjutrej sma jok udarla na pohorske ledenike. Na grajskem trgu je pogledov lubleni oče žalostno proti jasnemu pomladanskemu nebu pa je žalostno zastokov: »Oštja huda matrenga bo dons morva se pokroftat.« Nato sva šla v gostilno Kosovo in spila dva litra dalmatina. Veselo kot ptička sva šla u avtobus ki gre v Razvanje. Not je blo vse polno ludi. Midva pa sva kar zapela prelepo pohorsko himno, ki jo je zložil pohorski pesnik Janko Glaser:

Grdo je v dolini Tu zajci lisice
Lepo je v gorah. In druge zverine
Pred avtomobili Veselo skaklajo
U hribih je gmah. Čes hribe doline.

Krog mene bezlajo
Zdaj šek,ste krave.
S pohorja pošiljam
Prijatlom pozdrave.

Ena mlada luštna fletna punca me je prov lubeznivo pogledala pa je rekla da gresta zdej pat in patašon na pohorje pa da bodo dons vse pohorske lisice zbežale al na korošk al pa na hrvašk.

Tako sva jas in moj ljubeni oče slednič prišla v razvajne. Lubleni oče je naložil men nahrbtnik na rame pa hajd najprej po ravnam potem pa naukreber. Hodila sva še par korakof bol deleč kokr eno slabo uro skor čist blizu do habakuka. Lubleni oče pa je ves čas stokov pa je rekel da so pri slovenskem planinskem društvu same ferdamane žoune pa bizgeci pa žirafe ker postavjo oštarije na vrh hriba namest u dolino. Pa kako sva švicala? Kar teklo je od mene. Jas mislim da pravjo ljudje švici Švica zato ker ljudje tako sakramensk

Inozemstvo.

Zanimiva mednarodna afera.

REMŠNIK, 31. januarja. Kakor znano, se znani človekoljub in narodni mecen, kobanski metropolit g. Pavel Vidlič že več let z njemu lastno energijo trudi, da bi podaljšal zvonik pri Sv. Pankracu. Znani so že poskusi, da bi ga podaljšali z ognji, ki bi trajno goreli okoli zvonika. Ti poskusi so le deloma uspeli. Zvonik je namreč zidan iz lomljenega kamna, ki ima zelo majhen raztezni koeficient. Kljub temu so ga z vročino podaljšali za 124.6 cm, kar pa je za kobanski ponos premalo. Sklenili so zato, da ga podzidajo za ca. 150 m.

Ali delali so račun brez krčmarja. Hajmverovski tisk je namreč naenkrat zatulil, češ, velika Avstrija ne bo stala v senci male kobanske dežele. Avstrijski ponos tega ne prenese. Lavstundovci pa srdito kriče, da bi jemala senca zvonika, ki bi segala skoro do Gradca, solnčno luč njihovim poljem. Agrarni pogin da bi bil neizbežen. Sedaj ima celo zadevo v rokah Društvo narodov. Obe državi pa na tihem mobilizirata. Velika Svobodna Pohorska Država je s celim srcem na strani male, a prijateljske države Kóbankske.

Telegrami

pohrski svetnikou.

Sv. Bolfenk: Pohrska uspejoča za gvišno zažihrana — ne bo šla po lufti — se bo vlejkla po zemli — Šmolda dejla zobe — Zloude plete štrike vun s sra-bota. — **Sv. Bolfan k:** Marpoška kočča dobila fibr — poklicali dvo furma dohtarou — prišli toki, ko ludom očejse odpirajo no toki, ko jim zapirajo — konštatirali nē rohli konkurencrematiš — mare srouta ležet — ni kous na planinski ples. — **Sv. Ore h:** Južni ženirji južno cesto trikrat mirili — use glih niso prišli na vrh — boj kēne vejo, kak visáko je Pohrje. — **Sv. Ore h:** Cesta douta na Ruše že blizo Drōve — 11 pcento pre-visáka, 7 preniska — usē tiči u žokli — letošni fošenk u Rušah no pr Ruški pr sámi kišli župi. — **Sv. Ore h:** Temperetura Ruške pod ničlo — padavine dvo nō nē firtle milimetra — športne vade zmenkalo — na usē kroie rekordiš smuk. — **Sv. Primož:** Pohrski Tijek drgoč na nárah — loni pr gospoude Večerniki u plonke hutno — u kočš šinik vun vreo — drgoč frišn pr glavi nō zdrau pr jeziki.

Smrt

odličnega mecena.

Urh Poživnik mrtev.

(Brzobjavka ob sklepu lista.)

RIBNICA na Pohorju, dne 31. januarja. Nenadne smrti je umrl danes zjutraj ugledni pohorski meščan g. Urh Poživnik. Vsled debelosti ga je zadela kap. Zadnja leta ni prijel za nobeno delo več. Večinoma je potoval po Prlekiji in ostalem Orientu, ali pa prirejal neverjetno razkošne pojedine. Živel je od obresti deležev Ribniške kočje.

Pohrsko-jógrska.

Vun popróvo no cou prtopao pohorski Tijek.

Jas sn lušn jóger, imóm Šamborja, imám zaubr dékle z mojga Pohorja. Tam, kō drívje cvēte nō se zelení, u téstem krōji májo dékle spí.

Zjutra zgouda ustōnem, pojdem si po gvír, strellam zajce, šnepe, dé móm poun kanlr. Al moj Šámbor mlōdi le tam ta preží, na ta hram, kō májo dékle spí.

Zaj, kō pride zima, že usí goudní so, póhrski srjōki že kasmōti so; dōm sí gr na kámplo mōjga Šambora, poka zeksara prgnati zna.

Oh, kelko drugih ludi, kō u težōvah so, kō jih sounce peče, teško dejlajo, jas pa u senci jógam nō se tam hládm, kōr pred mene pride, usē ustrelím.

Zvéčer dékle vōhim: nojdi k men na štán, dé ti bom pokōzao, kák loví tvoj fant! jas sn lušn jóger, jas sn gare sin, če pred mene prideš, pa sí — hin.

Hvaležnost bodočih.

»Zdaj, ko se vzpenja že vzpenjača — za novi rod jgrača — Na pohorskih vršacev raj; Ko s »činkimi« avtomobili Turist in smučar silí V zimskih plani in šum sijaj; Čemu še SPD, Ko že vsak otrok ve, Da tud' brez njega gre.«

Plan. ples in poš. Jezernik.

Da zgradimo še letos pri »Cerkvici« Ribniško kočjo. Vse se v »Unionu« vrtí Bakhu in Veneri v slast; V Ribniškem jezeru pa se nad hruščem Jezernik togoti; Glej, da je nam ne zastre jeze njegove vihar.

švicajo ker hodijo vedno po hribih. Navsezadnje pa je rekel moj ljubeni oče: »Permejš zdej sem čist fertig in hin. Dejma se mal oddahnet.« Pa sva šla malo na stran na en majhen hribček kjer je bila lepa senca in kjer se je videlo malo naokol. Najprej sva spila obe flaši vina. Naenkrat se mi je odprl prelep razgled na prelepo slovensko domovino. Frančiškanska cerkev je mela kar štir turne, kalvarija je bila na piramid. Pa drava je valila bistre valove od ptuja proti rušam. Moj ljubeni oče pa ni nič videl ta lep razgled. Kar stegnu se je v senci pot košatim drevesom. Naenkrat je začel smrčat kokr kak star meh mrrh hrr harm mrl, hrrk mrrh mrrh. Glih takrat pa so šli po poti tri mlade mestne punce pa dva gospoda. Ne vem al sta bila dva auskultanta al pa dva mesarska pomočnika. Kokr bi trenil je obstala ena punca. Pa je rekla: »Ah ješaš es dunert firhterlih! Jec birc regnen unt ih haben kajne marela mit. Ješas ih berde gonc nos. Laufmer, laufmer.« Pa je tekla nazaj kokr kakšna lesica al pa kakšen meotor. Najprej je tekla za njo en gospod. Pa je rekel: »Pa majne zise Mici lauf net so.« Ona je pa tekla kar naprej. Naenkrat pa so stekli vsi za njo kokr vevrce. Ko so bli že vsi deleč stran se je zbudil lubleni oče. Pa sva pojedla vse kar je blo v nahrbtniku. Pol pa je rekel ljubleni oče da je zdej že prepozn da greva na bolfenk pa da se pejva še malo spočit. Čes kake dobre slabe pol ure sva šla nazaj u razvanje. Tam je bla ena gostilna na gostilni pa plakat. Gor je blo narisan, da se vrši dons od prosvetnega društva »Bratstvo« ven predavanje o zveznem miru. Pri vratih je stal en

kmečk fant. V en rok je imel odprt noš v te drug pa ročico. Pa je povabil mene in lublenega očeta not rekoč: »Aufbiks ferdamane krapavce kar sem pejta če mata kuraž.« Moj ljubeni oče pa nima nč korajže zato ker je oženjen z mojo lubleno materjo. Pa sva kar zletela kokr dva pohorska šinkofca na avtobus. Na kralapetra trg sva istopila. Pa je rekel ljubleni oče. »Prelub sin Jurček. Strašen me matra žeja.« Pa sva šla v kavarno drava. Lubleni oče je naročil dva litra vina. Pa so prišle zraven kelnarce Mici pa Frici pa Elza. Elza je rekla lublenemu očetu »no alter tep pist šon vider do.« Nato jo je moj ljubeni oče uščipnil v bodlne pa tudi Frici pa mici. Pol je rekla Mici: »tu liber olter of kaufmer Šampus.« Lubleni oče pa je rekel da ima zunej nekaj nujnega sa opraviti. Pa se je držov kokr hi ga šraufal u trebuhu. Komaj pa sma bila zunaj se je moj ljubeni oče tako ustrašil, da sma kar stekla čes most. Čisto pa sma pozabla plačat vino v kavarni. Ob enih devetih zvečer sma prišla čist zmatrana domof. Lubleni oče pa je rekel lubleni materi da sma bla na klopnem vrhu pa na šumiku pa pri arehu pa pri bolfenk pa na mariborski koči pa da sva lačna pa da je na pohorju dober zrak.

Prekrasno je naše zeleno pohorje. Kadar bom enkrat velik bom namesto Senjora predsednik slovenskega planinskega društva. Ampak najprej bomo prestavil mariborsko kočjo u razvanje. Jas Jurček Frnikula pa Mišič pa Glaser boma tudi napravila u Mariboru nov slovensk literarni klub »Zelena pohorska žouna« u čast Pohorju, ki ga vsi trije lubmo in opevamo iz isega srca.

Pohorska opozicija. Pohorske in dnevne vesti.

Motto: gora ni nora!

Vsaka dobra vlada ima opozicijo. To zahteva državniška modrost in je tudi moderno. Zato si je tudi Pohorska vlada omislila opozicijo in je zato pametna in moderna. Ta opozicija pa ni tako huda in razgrajška, kakor so druge opozicije. Pohorska opozicija je zdrava in lojalna. Paktira z vlado in ruje zoper njo. Radi tega ima povsod velike uspehe.

V preteklem letu je bilo delovanje opozicije posebno agilno. Bila je strah in trepet planinski vladi. Če je le odprla usta, so strepetali ministrski stolčki. Po sedanjih modernih načelih nimajo nobene organizacije in tudi ne izdaja nobenega lista. Pač pa ima svoja gesla in ta vlečejo. Med svoje pristaše šteje stotisoče. To so vsi oni dolinci, ki radi svojega zdravja ne lazijo na planine in se krčevito drže starega narodnega pregovora, da gora ni nora, nego nekdo drugi.

V preteklem letu je hotela planinska vlada postaviti novo hudičevo gnezdo in sicer Ribniško kočo. Opozicija se je krepko postavila po robu in je dosegla, da to gnezdo v tem letu ni bilo sezidano. Spočetka je spletkarila, da so si Ribničanje in Mislinčanje skočili v lase, kje naj se pravzaprav ta koča postavi. Kakor je naravno in tudi pametno, so Ribničanje zahtevali, da mora stati na severni strani, Mislinčanje pa so bili za južno stran. Ta spor je opozicija pridno izrabljala in prilivala olja medsebojnemu ognju. In planinska vlada ni mogla dolgo časa dobiti sveta za svojo kočo. Šele na izvestne intervencije se ji je to končno posrečilo. Ko pa je bil svet pridobljen, se ni moglo začeti z zidanjem. Opozicija je tudi tu posegla vmes in nobeden zidar in nobena živina ni hotela na goro. Posebno Mislinčanje so se dobro držali in niso pomagali. Samo Ribničarji so se malo skuiali in pomagali, in še to le izjemoma. Vkljub temu pa niso pravočasno dobavljali materiala. Tako so dosegli, da koča letos še ne stoji. Planinska vlada pravi, da bo stala prihodnje leto. Opozicija pa trdi nasprotno in pravi, da ima celo tajne zveze z obema graditeljema. Če pa bo že to leto postavljena, ji ne prorokuje dolgega življenja. Opozicija je taka, da je znala dobiti za kočo tako eksponirano mesto, da jo bo prvi vihar treščil nazaj v dolino, od koder je prišla.

Pa tudi drugače se je opozicija zelo udejstvovala. V preteklem letu so odletele z dreves marsikatero tablice in markacije. Vse to je zasluga raznih veleposestnikov, zvestih pristašev opozicije, ki so bili tako požrtvovalni, da so dali celo markirana drevesa podreti. Vsem tem pristašem naj bo na tem mestu izrečena dolinska zahvala in priznanje, planinskemu pleskarju Škofeku pa figa.

Najhujše hudičevo gnezdo je Mariborska koča. Da omami dolince, si je letos omislila celo kopalni bazen, vodovod, telefon in bogve kaj še. Zato je opozicija posvetila tej koči posebno pažnjo. Dosegla je, da gosti ne prihajajo iz bazena beli, marveč od mraza modri, da vodovod dela, kadar se njemu poljubi, in da telefon ne telefonira. Opozicija je dosegla, da se je v neposredni bližini postavilo novo konkurenčno podjetje mestnih uslužbencev. In uspehi so se takoj pokazali. Obe koči sta si skočili v lase in se bodeta iz pametnih, konkurenčnih razlogov v doglednem času sigurno požrli. Opozicija si mane roke in mirno čaka dneva njune požrtije.

Najvažnejše delo opozicije pa je v preteklem letu Pohorska vzpenjača. Pravilno slovensko bi se sicer morala imenovati Pohorska vlačuga. To ne morda radi tega, ker se njena zgraditev vleče kakor megla, marveč zato, ker bo vzpenjača vlačila gori in doli. Ta vlačuga sicer še ni zgrajena, zgradila se pa bo, čeprav mogoče ne ravno na Pohorju. Taka železnica je dalekosežnega pomena za našo narodno gospodarstvo, ker namerava poseči precej globoko v narodne žepce. Zato se k njeni zgraditvi pristopa z vso previdnostjo in počasnostjo. Dosedaj je na potrebnem kapitalu zbranega že toliko, da obresti krijejo redne pripravljalne stroške. Če se bo vsako leto nabralo toliko kapitala, kakor letos, je zgraditev v 20. letih sigurna. Vse to se seveda vrši skorazumno z opozicijo.

Nova planinska postojanka. Odkar je mestna občina mariborska kupila večji paket papirjev Ribniške koče, se opaža velikanski porast njenega zanimanja za tujski promet. Iz bogatih obresti omejenih papirjev ustanovila je poseben fond, iz katerega je črpala moč, da je v kratki dobi dveh mesecev postavila na jugovzhodnem delu Glavnega trga gorski greben, za katerega nas mora zavdati marsikateri tujec. Z veseljem in hvaležnostjo zamoremo danes konstatirati, da so se gg. občinski očetje v neli za vse dobro, lepo in blago, vsled česar je moralo naše neumorno gasilno društvo nemudoma naročiti četrto motorno brizgalno. — Navedeno pogorje se razteza sporedno s tokom reke Drave. Njegovo podnožje sega skoraj do Osetovega nebatičnika, vendar je v tej soteski še toliko prostora, da se živahni mestni avtobusni promet nemoteno lahko razvija. — Naše ljudstvo, ki je v zadnjih letih, odkar stoji ta gorski masiv, čedalje raje posečalo njegove višave, ne more dovolj prehvaliti izbornega zraka ter bajnega razgleda, ki se planincu odpira s teh strmih vrhov. Zlasti ob večernih urah, ko zahaja sonce za daljnimi strehami Koroške ceste, je razgled čez široširni Glavni trg nepopisno lep. — Opažalo pa se je že dolgo, da manjka na vrhu primerno planinsko zavetišče. Nešteto krat se je zgodilo, da je noč prehitela neprevidne planince ravno na vrhu, da so morali klicati na pomoč, ker je sestop v temni noči smrtonosen. Policija, ki je ob takih prilikah vedno požrtvovalno hitela na pomoč, žal ni mogla nuditi zanesljivega varstva, ker za gorsko reševanje ni primerno opremljena, s pendreki pa v divjem strmem skalovju ne more dosti opraviti. Zato ni čudno, da so iz planinskih vrst, ki rade posečajo to ljubko pogorje najnovejše tvorbe, že dolgo odmevali klici po odpo-

moči. Oglašal se je zlasti srednji naš stan, ki so mu gorski velikani našega Pohorja med tednom težko dostopni, zlasti odkar si dovolj ravnateljstvo Pohorske vzpenjače nekorektnosti, da iz 70.000 dnevno čakajočih ljudi izbere le nekaj tisočev svojih milijencev, ki jih pošilja ob prostih opoldanskih urah na ultravioletne višave šentbofenskega paradiza. — Sedaj si je narod odbočil, da postavi na najvišjem vrhu grebena, nekako vizavi desni strešni odtočni cevi Osetove palače, udobno in priazno planinsko kočo. Včeraj se je vršil ustanovni občni zbor stavbne zadruge, katere naloga in sveti cilj bo, ustreči tej splošni želji našega naroda. Vsled ogromnega navala se je moral vršiti občni zbor na prostem. Široka tezenska ravnina je bila natlačena polna zadrugarjev, ki so postavitev koče sklenili soglasno. — Novo pogorje še ni dovršeno; flora pogorja še le ob vzhodu, favna se še skriva po nedostopnih votlinah. Ali začetek je tu! Trdno smo prepričani, da bo nova koča, ki se zgradi in otvori še v tekočem letu, zamašila veliko, neprijetno vrzel, da jo bo zlasti naš srednji stan obilno posečal, da bo pa nudila tudi učenjakom geologom prijetno izhodišče za njihove študijske izlete. Ta gorski greben je namreč točno iste geološke formacije kot sosedno Pohorje, katerega težko dostopni vrhovi so jim delali dosedaj mnogo preglavic.

Vesela vest. Ob zaključku lista izvevmo, da je imel upravni svet Pohorske vzpenjače d. z. o. z. danes donoldne sejo,

Planinska vlada si je letos pomnožila svoje vrste s smučarji. Ti beli junaki se sicer množijo kakor gobe po dežju. Opozicija se jih pa vendar ne straši. Za njih ugonobitev skrbi že narava sama. Za to je posebno letos poskrbela. Še nobeno drugo leto niso odnesli toliko razbitih glav in polomljenih nog, kakor letos. Njih dilce se pač ne morejo kosati s pohorskimi drevesi.

Že vse to kaže, da opozicija ne drži križem rok. Neumorno zasleduje svoj vzvišeni cilj, da vrača narod v naročje dolin. To zahteva interes države. V dolini ni nesreč. V dobro zakurjenih gostilnah in z najboljšimi cigaretami parfumi-

na kateri je sklenil soglasno, da odstopi vso žico, ki je preostala od gradnje Pohorske vzpenjače, brezplačno stavbni zadrugi, ki se je včeraj ustanovila v svrhu prepotrebne zgradbe planinske koče na gorskem masivu sredi glavnega trga. Svoj sklep utemeljuje upravni svet s tem, da je konkurenca Pohorski vzpenjači nujno potrebna, ker letá silnega navala tujskega prometa sama ne more več zmagovati. Stavbna zadruga je darovano žico danes v opoldanskih urah prevzela. Dela za žično železnico se prično nekako okoli sv. Jožefa.

Razgrajanje. Sinoči okoli osme ure je slišal stražnik na Grajskem trgu močno razgrajanje, ki je prihajalo iz Aljaževe sobe hotela »Orel«. Ko je hotel posredovati, mu je hotelir uslužno pojasnil, da se vrši v klubovi sobi seja SPD Maribor in da se je g. načelnik samo malo razburil, ker je en odbornik zamudil sejo za 30 sekund.

Pogrešan. Mariborski prodajalec zdravilnih čajev, fotoaparatorov in raznih specialitet g. Kunc je včeraj zvečer po seji kluba amaterkegljačev neznanokam izginil. Zadnji ga je baje še videl urednik »Zdravniške posvetovalnice«, dr. Quinquagesima, a se ne ve prav spominjati, ali je šel po stopnicah gor ali dol. Za misteriozni slučaj se že zanima kegljaški klub, ki bo svojega zvestega člana sigurno spravil na pravi pod.

Težka izguba. Znani mariborski planinec zimski sportnik in Moro-Giafferi mariborske planinske opozicije, je o priliki otvoritve planinske koče pri Sv. Pankraciju na Kobanskem Kozjaku izgubil marelo in ugled. Ker je blizu deževna sezona, naproša poštenega najditelja (ki je bil spoznan), da mu vrne vsaj marelo, ugled si lahko obdrži.

50 polovnjakov Bizelja na mariborskem kolodvoru. Tajnik SPD v Mariboru bi imel naročiti za letošnji planinski ples 50 butelik Bizelja, da tako preko načelnikovega veta zadovolji tudi razborite bizelja željne in žejne odbornike. V preveliki vnevi in priznani naglici pa je naročil 50 polovnjakov te žlahtne zajčje krvi. Ker se vse to vino najbrž ne letos in ne prihodnja leta ne bo stočilo na planinskem plesu, je tajnik izjavil, da bo event. prebitek sam prevzel in sam izpil do prihodnjega planinskega plesa. O zadevi bomo še spregovorili.

40 kg zapisnikov — edinstven rekord. Centralni tajnik SPD Maribor je zaprosil odbor, da bi mu dovolil, da donasa k sejam samo zadnje (8.) knjigo zapisnika, ker so mu vsi njegovi zapisniki preveliko breme, saj tehtajo nad 40 kilogramov. Odbor mu je ugodil v toliko, da naj spravi zapisnike v kleti svojega vinograda v Kamnici in da se bodo vse seje vršile odslej tam.

Kapitalistom, domačim ali inozemskim (tudi ameriškim) se nudi ugodna prilika, da žrtvujejo svoj denar za občekoristne potrebne naprave na Pohorju in Kozjaku, tako elektrika, interurban, telef. zvezo z Mariborom, dvigala v kočah, nabavo kuhinjske posode, inventarja, radioaparatorov i. t. d. Prijave sprejema iz prijaznosti blagajnik in vsi odborniki mariborske podružnice S. P. D.

Strašna nesreča. Včeraj dopoldne so potegnili iz nevelikega tolmuna bistrega Šumika truplo neznanega turista. Po krvavih sledovih in polomljenih, deloma

ranih kavarnah je zdravje doma in ni nezgod. Tu so danes tudi stari naši običaji. Naši pradedje niso hodili v gore, naše ženske niso nosile hlač. Planinstvo, ta moderna norost, je začelo te skrajno priborjene običaje kvariti. Še celo Zlodeju Pribožniku (vulgo pri Beigot — op. ur.) to počenjejanje ne gre v glavo. Zato bo treba vse to odpraviti in planinsko opozicijo čaka tu obilo dela. Gore so za peteline in kože, ne pa za ljudi. S tem geslom stopa opozicija v novo leto

Opomba uredništva: Uredništvo ne odgovarja za vsebino gornjega dopisa.

celo izravnanih bukvah in smrekah skle-pajo, da je mladi nesrečnež padel z Jelenške peči in od dolgotrajnega padca omamljen utonil v temnih globočinah Šumika. Na lice mesta se je takoj podala sodna komisija od sodišča pri Bajgotu. Na prvi pogled je bilo ugotovljeno, da je truplo ležalo že več mesecev v vodi, nakar je navzoči zdravnik konstatiral, da je vsaka pomoč izključena, ker je smrt že nastopila. Neznavec ni imel pri sebi nikakih listin, tako da je njegovo prepoznanje otežkočeno. Le po zelo obrabljenem jeziku z izredno močno korenino se da z veliko gotovostjo sklepati, da je bil blagi pokojnik Ljubljčan. Pri obdukciji so našli v želodcu ultravioletne žarke, ki so cikali nekoliko na sivo, v glavi pa one nevidne žarke, ki grejejo pod kožo in ki jih je polna klet koče na Klopnem vrhu. Ubogo truplo ni sad samomora. Po mnenju komisije je nesrečo pripisovati dejstvu, da je bil nesrečnež prvič na Pohorju, kjer ni mogel kot naravne lepote nevajeni Kranjec odleteti nebeški milini našega Pohorja. Zvrtno se mu je in padec je bil nato le posledica zemeljske privlačnosti. Nemalo pa se je komisija začudila, ko je truplo odstranila vrlo dobro ohranjene čevlje krasne forme ter je našla na nogah popolnoma suhe nogavice. Več mesecev z nogami v vodi, nogavice pa suhe kot poper! Komisija je stala pred nemalo uganko. Šele po dolgotrajni preiskavi tega čudnega pojava je opazil bistroumni preiskovalni sodnik na levi strani čevlja vsem Pohorcem znano znamenje:

S tem je bila uganka seveda popolnoma pojasnjena. Ko je bil še zdravnik ukazal, da se mora truplo po možnosti pokopati, so sestavili zapisnik, na kar so odšli na malo okrepčilo v Hlebov dom. Ob prijetnem pomenku o neprekosljivosti Karo-čevljev so naposled položili noge na mizo in zaspali. Bili so obuti vsi v Karo-čevlje, zato je bilo vsako prehlajenje izključeno. Drugi dan so se vrnili k Bajgotu in nadaljevali svoje uradne posle.

Sprememba posesti. Društvo za varstvo živali in zakonskih mož je kupilo nedaleč d »Mariborske koče« velik planinski pašnik, kjer se bodo lahko pasli uradni šimeljni iz Maribora in okolice, ki so vsled dolgotrajnega prebivanja v zatohlih sobah zelo oslabeled, tako da so se mu v globokih lakotnicah že gnezdili golobi. Čujemo, da namerava pozneje agilno društvo tudi park pred Mestno hranilnico spremeniti v pašnik. Namenjen bo enakim konjičem z magistrata.

Zgubljeno in najdeno. V svoji zamaknenosti sem pred nekaterimi dnevi zgubil pravdo. Pošteni najditelj jo naj odda upravi našega lista pod šifro »Raj-ska ptica«. — Dne 15. avg. 1930 sem ob priliki pohorskega izleta zgubila nedolžnost. Pošteni najditelj na jo obdrži, ker je več ne potrebujem. Mica Kovačeva iz Počehove. — Dne 3. dec. 1930 sem zgubil v Mariborski koči v veseli vinski družbi zavest. Našel sem jo zopet doma, ko me je sprejela žena. Hribolazec. — **Najdeno.** Našel sem zelo lep in dober izgovor za oženjence, ki hočejo iti zvečer v gostilno. Natančnejša pojasnila da uredništvo našega lista pod šifro »Zelo važna odborova seja.« — **Veseli do učenja** je izgubil na Jezerskem vrhu 17letni realec Hrabroslav Smuk. Pošteni najditelj se naproša, da ga odda v konferenčni sobi na tukajšnji realki.

Pohorska idila v zimi. V sedlu pri »Cerkvici«, sredi črne noči, v vrtincu zimskih viharjev, desorientirani smučar, tresoč se na zmrzlih udih, v snegu in ledu čepi, išče »Zavetje pod Jezerskim vrhom« in se jezi na SPD, ker nobene zimske markacije ni, ne kliče v zavetje nobeden klopotec.

Tedaj zaškripljejo vrata pod njim in črn, žareč dim mu puhne med smučni in nogami v ledeni obraz in nosnici, da se hitro zave, in razgleda in ve, da na

strehi stoječ »Zavetišča«, v trepetu in strahu v daljavi iskal je sklonišča.

Za pečjo že sedi, se reži in smeji in pisana družba smehlja se; z obraza mu berejo razigranost vsi: v mestu brezdvomno še pobahá se.

»Viržinodont« — najboljša zobna krema. Že stari Rimljani so poznali to čudovito sredstvo za negovanje zob; po obedu so kadili viržinke in pepel shranjevali v dragocenih posodah in žarah. Pri izkopavanjih v Pompejih so našli več takih žar. Prvotna domneva arheologov, da gre za pepel pokornikov, je torej zmotna, a posodah je bil pepel viržink, s katerim so si mlade starorimske krasotice čistile zobe. — Nekaj ton viržinskega pepela, ki ga spravlja v promet znana tukajšnja tvrdka Jugoslovansko viržinjsko podjetje d. z. o. z., Vetrinjska ulica 34 pod imenom »Viržinodont« je še v zalogi in se prodaja po zmernih cenah, ne glede na to, da so stroški za surovine (izdelki drž. monopola!) zelo visoki. Grosisti dobe primeren popust.

Nečuvno in nerazložljivo postopanje. Kakor nam poročajo, je neka tukajšnja priljubljena konjska mesarica nameravala za Svečnico zaklati kot priboljšek že kupljenega masnega uradnega šmelina, kar pa ji je bilo v tukajšnji klavnici zabranjeno. Vprašamo, ali je še kupna pogodba sedaj veljavna in kaj naj sploh z lepim, sicer šepavim konjem počne? Mogoče ga vzame kaka planinska koča a rejo, da se lepa živalca do končne rešitve zadeve preživi.

Pohorski in mariborski psi.

Pa pride iz Maribora znan gospod z neobičajno lepo psico v prijazno pohorsko gostilno in si ga privoščí, kolikor mu je privoščil njegov mošnjiček. (Opomba stavca: Potem si ga je že dosti privoščil!) Blizu n'ega pa je očitno že dalje časa sedela ena pest pohorskih drvarjev. Precej, če tudi malo v megli, opazi eden nenavadno domačo žival in meni:

»Lajpega pesa mate.«
 »Eh, je le psica.«
 »Psica je tudi pes. Je že imela mlade?«
 »Že, enkrat.«
 »Kaj pa košta en tak mlad kuži?«
 »Dva jurja.«
 »Kaaaj?«
 »Dva jurja.«
 »Saj ni krava. Prokleti ded, misliš, da sem neumen. Če sem tudi pijan, neumen pa nisem. Ti hudič mestni, boš me za norca meu? Dva jurja, bom Ti že pokazau dva jurja; na Pohorju dobim tri cucke za en dinar. Dva jurja! Jaka, nabijmo ga s pesom vred. Kdo je norc? Kdo košta dva jurja, a?«

In gospod z čudno psico si z žajfo namaže podplate in kolikor mogoče narlo zgine pred razjarjenim drvarjem. Kaj pa je hotel, če je na Pohorju tako huda pasja konkurenca?

Dvo furma totiga nó hóniga.

Sevejde, sevejde, kôpáté, že usók na pou pečen joger dáro vej, de je na Pohrji dvo furma divjih petlinou. Je ta vélek no ta môli. Hobadvo môta kure, prau glih tak kó te domóci petlini pr ludah.

Petlin je otrák od jajce, sin od kókle, ženin od jarkice, mož od kure pa óča sam sebi. Kura pa je žena od petlina, kókla od pišeta, pa môti nó čejra od jajce.

Zmejs med toto žlohto se začne mejšat politika. Učósi gróta tak žgeča, de dobijo petlini krvove grebejne. Testi udomočeni pr ludah todi učósi edn drugiga hinrihtajo. Sevejde, kôpáté, se za čope zgrabijo todi jarkice no bol te mlode kure, cóló glih tak, kó hone damóče pr ludah. Kókla stoji pr štóri na eni nagi, jih gleda no kokodajsa: kó kó kó kôpáté le dajte se!

Kiri joger se čej pr toti žlohti vun spaznat, mare bit zlo duzasukan no

Pohorske postojanke — magnetična tla.

Napisal ter za »Pohorsko politiko« sestavil mariborski »firbec«, nazvan tu, di Kibic ali Kalibri.

Iz trehribniških gajev sem vzletel ter se usmeril v višavja. Naredilo se je po nekem višjem naključju, da sem obstal tam v bližini Mariborske kočé in da sem od daleč motril pestro nedeljsko planinsko valovanje. In sem zastrmel . . . Pa sem se dvignil ter vzprhotal dalje proti Ruški koči. Tudi tamkaj se mi je enako godilo, ko sem bulil tja v tisto dejanje in nehanje nekaterih izletnikov. In sem zopet vzletel ter obletel, kar je postojank na pohorskih vrhovih. Jaz ubogi Kolibri! Dotlej sem bil trdno prepričan, da so zakoni narave takšni, da se namreč staro družji s starim, mlado pa z mladim. Ko sem tako obletaval, kar je na Pohorju in Kozjaku planinskih postojank, sem doživel prve rahle dvome glede neizpodbitnosti omenjenih naravnih zakonov. Poslušajte torej mojo kolibrisko besedo ter izpoved:

Z eno nogo in pol so že v grobu. Nekateri nekaj več, drugi nekaj manj, kakor jim je pač dano in namenjeno. Pa bi človek dejal, čemu dvigajo toli pogosto svojo telesno celokupnost, nemalokrat že v grob ali drugače telesno posebnost ukrojeno, da jo spravljaio tja gori na vrhove. Ja, tam zgoraj je razodetje posebne vrste: pohorske postojanke so namreč magnetična tla. Napisali so letos eno izmed resnic ter jo stisnili v številko: preko 3000 litrov rujne pijače je steklo po žejnih in suhih grlih za vse dobro in plemenito navdušenih ter zavzetih hribolazcev. Hropé na vrhove! Pa je še druga velika resnica, morda večja in pomembnejša od prve: pohorske postojanke so prvovrstno pomladitveno sredstvo. Kaj bi Mariborcem Voronov! Kaj bi z njegovimi pomladitvenimi opičjimi žlezami! Precej enostavnejši je proces tam zgoraj, 3000 litrov vina! In sedaj sem jaz Kolibri bil tako drzen, da sem pretvoril teh čestitih litrov vsoto v drugo agregatno stanje dvignjenega razpoloženja po kočah in tam v bližinah . . . v poletnih

Humor starih planinskih lis tov.

Konjeslav: Kako je to mogoče, da se je tak estet kot je bil Prešeren, tako strastno zaljublil v grbasto Julijo!

Kljusimír: Mar je bila grbasta?
 Konjeslav: Seveda! Saj pravi Prešeren sam: Ti si kriva, ljubezniva!

»Divjikožel«.

Na planino pride hribolazec z vodnikom. Stopi k planšarici in jo poprosi toplega okrepčila. Prijazna planšarica potegne iz ričeta kos prekajenega mesa, ga s svojim dolgim jezikom od vseh strani lepo obliže in poda gospodu. Nato po-

večerih, v zimskih nočeh, v dobrodošlihih kotičkih in tam blizu v zavetju goščav in gajev: drget telesa in trepet mišic. pot življenje starosti . . . V tem je razodetje, da se tedaj porajajo v morda že poapnjenih žilah mladostni utripi. Slavo Voronova rušijo pohorski vrhovi . . . »Kam pojdeš jutri?« »Na Pohorje; saj veš, zdravnik mi je tako priporočal.« »In kdaj se vrneš?« »Mogoče že jutri zvečer; ni pa izključeno, da šele pojutrišnjem zjutraj.« »Pa je »ta stara« mirna in zadovoljna?« Od začetka je meni Kolibriju bilo nerazumljivo tisto radi naravnih zakonov in da mlado k mlademu teži ter narobe. Sedaj pa mi je vse, kakor na dlani. Morda je uprav v smislu teh naravnih zakonov, da se medsebojne niti pletejo drugače. Radi spremembe in pa — pomlajevanja.

Tako pripoveduje Kolibri in takšna so njegova planinska dognanja. Toliko ve Kolibri o planinah in podobnem. Morda je s tem povzročil v vrstah mariborskih zakoncev majhno zmedo ali celo kaj drugega. Gre pa samo za velike interese planinstva ter vzvišenih njegovih načel. In samo tem načelom služijo Kolibrijeva razkritja; zakaj Kolibri je trdno prepričan, da se bo v prihodnjem letu promet ter poset na raznih pohorskih postojankah znatno povečal. Pazile bodo te »stare« na svoje zakonske može, ter bodo izvajale posledice v tem smislu, da jih bodo čisto enostavno — spremljale. Če se bo pa to zgodilo radi teh »starih«, ne vemo. Morda bodo tudi te »stare« začutile v sebi potrebo — po pomladitvi. Soglasje je bilo odsihdob lepa ter priporočljiva čednost. Toda o vsem tem bo mogel Kolibri spregovoriti o priliki prihodnjeletnega planinskega večera, razen, če se bo zgodilo . . . Živijo planinstvo! Živeli planinci! Živele planinke! Te mlade radi teh starih, te stare radi teh — mladih.

Živijo-o-o!!

tegne še drugi kos, ki ga da vodniku, rekoč: »Ti si ga pa kar sam očedi!«

»Divjikožel«.

Vesele melodije.

Zadnjič pripeljal je z onostran Drave Kmetič v Maribor zelnate glave — Kakor da v mestu tako al' tako Zelnatih glav bi premalo bilo.

Ljubil Maričko je Maks iz srca. »Moja bod'!« Ona mu rekla je: »Da!« Kléčal pred njo je; saj tudi kleče Vzame velblod svoj tovor na se.

Drugo jutro pred svítom se splozita na štant no čokata, de petlin začne brglat. Če pòdeta jogra od večerniga ajnfola v Ruško al kóko drugo tóko kočó, de u jutro na štanti moček cvili, tē petlin jogroma figo pokóže, Učósi mó petlin politiš muhe no sila dougo brgla, de se le jogra jezita no notr u snejgi z zobami repo sejkata. Ko se petlin' zdromi, začne folcat. Ko dejla hauptšlok, te je gluh nó slej, glih tak ko člavek, če je zaljubljen. Hobadvo sta te cóló pohjena no nista nič politiš. Ta kosmót joger tóto daro vej. Zaj cukne pobritiga jogra no hobadvo skočita dvo do tri šrite naprej. Boug ne zadeni, dē bi še skokala, če petlin ne dejla. Tak mártá stat, ko zazidana, magári u vádi, da váda zgr pr škorni notr teče. Gvir mártá met u róki, očejse pa douta h zemli. Pobritemu jogri touče srce tak hudo, ko bi stao na lojtri spout pod okno svaje deklina. Si je sramók, pa boug pomáj, ko si je som uséga kriju. Ko narédi petlin te drugli hauptšlok, pa jogra drgóč skočita, no

Smuk!

O vi vsi, ki imate sportov vseh sort, ki uganjate tudi tkzv. smučarski sport: SPD in MSK in I. S. S. K. Maribor; med vami spor—t?, med vami spor! Na enem snegu — v trojnem kregu! Na enih smučéh — si v trojnih laseh!

* * *

Vi smuki — vi »čuki na palci«, vi hočete bit' zmagovalci? Kaj čakate: Božo, da bo vas prekósil, da on bo medalje te smučarske nosil? Naprej zdaj v elán in v razmah, vas mora Ljubljána 'met strah! Premágajte vendar te Janše, naprej, le naprej do revanše! Brez pik in brez kliuk, ne straš'te se muk, ste póhorski beli hajduki!

Smuk!

Pohoricus

Profesor Ravnokar

(sam; sovražnik se je umaknil za Kozjak.) Na Kóbanskem sem zdaj — mi morete kaj? Kozjak — boksríkniških dlak je nemški kozel — spak! A sem razvezal ta kozjaški vozél, je bil ustreljen ta etimološki kozel. Pa kdor ne vidi tega, je pač slepec iz koč kozjaških dlakocepe! Se v kóbanicah Kóbanc je oblačil še prej ko se kozjak pri nas je pačil. Sem Kóbansko že spravil na moj zemljevid: pribil ga gimnazičnem bom na zid. O urednik Mladinšek — pridi na moj dvor, da poravnava kóbanski-kozjaški spor. Politika je moja spravna, a brez fijaška, je vedno kóbanska, nikdar kozjaška! Smo z bližnjim Póhorjem prijateljska država, smo v personalni uniji: ena SPD postava! To je kóbanski moj katekizem, Kóbanski moj pankrt — moj bašizem! Na Kóbanskem sem zdaj — mi morete kaj?

Pohoricus.

Pohorska literatura.

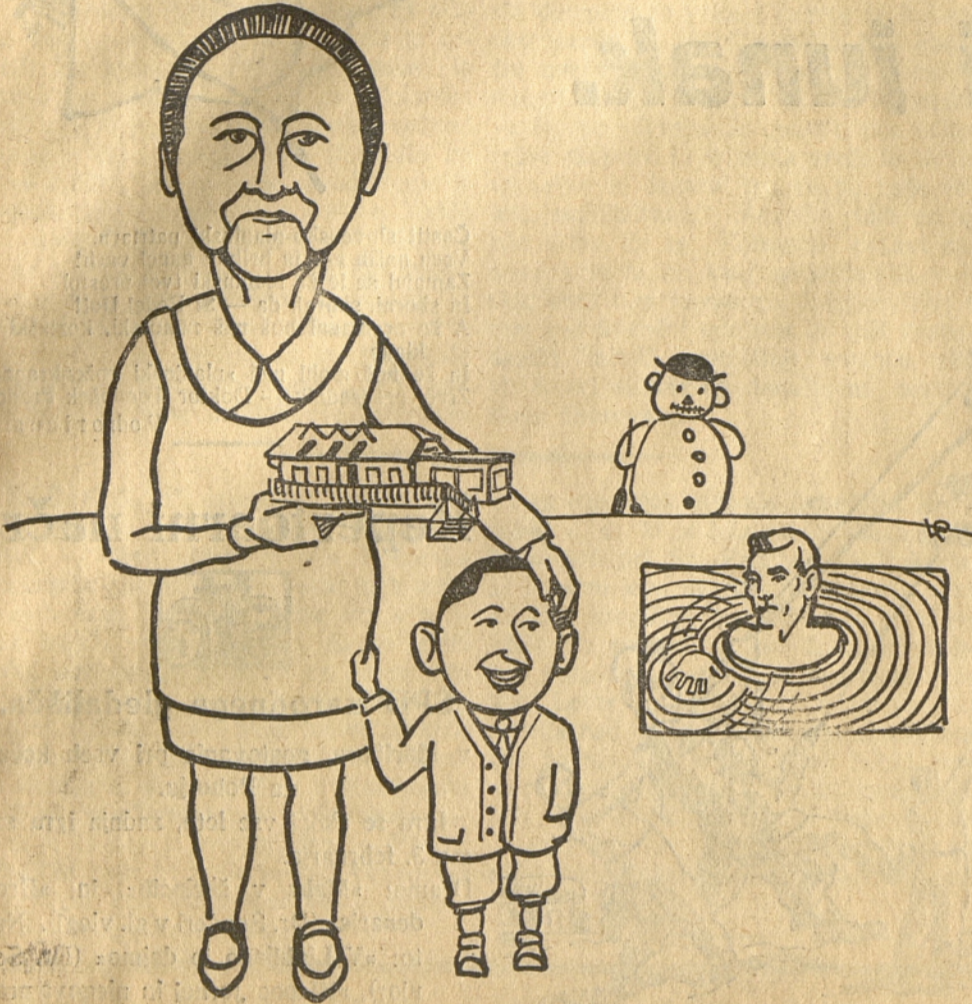
Iz naše slavne prošlosti.

Nova knjiga o Pohorskih Slovanih.

Poj'mo na Póhorje.
Poj'mo na Kóbansko
Ljubice tri:
gledat kaj delajo

Prva je:

Mariborska

Nima koč. noben'ga lepš'ga para
Kot je s pogonom oskrbnica Mara!
Mara ima, Mara ima bele — srajce!
Pogon ima, Pogon ima črne — zajce!
(Cenzura.)

Mara ima, Mara ima kuhinjo izbornol
Pogon ima, Pogon ima gospodarstvo vzorno!
Mara ima, Mara ima pórcije velike!
Pogon ima, Pogon ima male cenike!
Mara ima, Mara ima polne butilke,
Pogon ima, Pogon ima prazne številke!
Mara ima, Pogon ima vse blago-sti,
Vsega zadosti, da so veseli mili gosti!

»In kakor hrépeni žejni Jelenček
Pozimi v gorkoledeni bazenček
In v bazenček Márinih solznih oči,
Da se v njih do dna potopi,
Takó hrépeni naša duša z željo vročo
K' Mari, v Mariborsko kočol!

Druga je:

Klopnovrška

Iz Ruš do Smolnika — v galop.
Potem iz Tončkove smole — klip, klop
Na Klopní vrh — en stop!
Koča sem povečana, na novo preoblečena,
Planinstvu, smukanju in krokanju posvečena!

S Pepco pisano predpasana,
od šmucarjev smučarskih nabasana.
Nudim najlepše, zaljubljene ture,
Imam najdaljše policijske ure
In gospodar, ki ne zna da loči
Po spolu kdo prenoči v moji koči.
Ožarja me gospodarjeva zvezda svetla
Mi dela toaleta Pencina metla,
Vi vsi, ki ljubite moje zatišje
Iz Smolnika pomaknite se višje!
Penca že kuha,
V imenu očeta in sina in svetega duha:
Na mizi je gobova juha!

Tretja je:

Pankracijeva

Iz Brezna čez Remšnik nit rdečih markacij,
Nas vodi skoz hoste na Sveti Pankracij!
Kakó je on zauber in lušten in fest
Na mejl koziaški je Kóbancem zvest!
In romarji gredó
Iz Avstrije, Póhorja gredó
In s Kóbanci romarji poló:
Pankracij sveti — mi vboge reve se tebi
pritožujemo.
Objokani otroci Eve — na Kóbanskem
vzdihujemo!
Naš kapetan jih vodi, jih tolaži,
In kó so že izmoljeni vsi očenaži,
Za njim, glei, vsa procesija gre
Iz cerkve v zavetišče SPD.
Aufbiks Pankracij — pri teb' je lepó:
Holadri, holadrol!

Pohoricus.

Znani naš zgodovinar g. prof. Ravno- ter postavijo razne planinske koč. Vse- kar je izdal v založbi Zgodovinskega dru- ga tega jim v gladki ravnini za Kaspijskim jezerom ni bilo mogoče napraviti.

V drugem delu popisuje g. pisatelj pohod starih Slovanov od Urala do Pohorja. Po pravici vzklika pisatelj, da smatra ta pohod za eno največjih dejanj svetovne zgodovine. Milijoni mož, žena, otrok in starčkov so se dvignili, da sledijo klicu svojega neutošnega hrepenja. »Hotenje teh milijonov navpično se izživeti, je edinstveno v zgodovini!« vzklika kralj Samo v svoji knjigi »De rebus slaviciis pohoriensibus«. Prehodili so ogromno razdaljo od Urala do Pohorja po vseh štirih. Edino kuharji so jahali, ker so morali pripravljati pod sedli meso za kuho. Seboj so gnali tudi razne zverine, ki zdaj ne žive več, tako n. pr. razne ribe in some, ki so znali hoditi.

Pisatelj popisuje s povzdignjenim glasom visoki etos tega naroda. Popisuje, kako so razni moralno manjvredni individui skušali že med pohodom doseči, da bi narod odvrnili od Pohorja in ga zapeljali v drugo smer. Tako so govorili: »Čemu lezete gorta na Pohorje? Pojdimo raje v Nemčijo, kjer je razvita industrija, ali na Francosko, kjer tonejo v zlato!« Narod pa ni poslušal teh izvržkov. Na svojem pohodu so Stari Slovaní utrpeli mnogo izgub. Elegične besede g. pisatelja so na teh straneh pretresljive. Zlasti je mnogo ljudi potonilo pri prehodih čez velike reke. Ker takrat še ni bilo športnih društev, je le malo ljudi znalo plavati.

Najhujši pa je bil zadnji del pohoda. Iz daljave so se jim že smejali in jih vabili pohorski vrhovi, ko so pred Ptujem stopili v deželo Poljancev. Koliko jih je bilo v tej deželi poklanih ali samo piknjenih, ve sam ljubi Bog. Te velike tragike ne opeva noben guslar. Ali velika vztrajnost je premagala tudi ta zadnji napor in končno so čete naših vrlih pradedov izginjale druga za drugo v hladnih šumah pohorskih. Ko so si z višin ogledali svoje novo domovanje, so ugotovili, da Pohorje odgovarja popolnoma njihovim predstavam in željam ter da ostanejo tu do konca sveta. Zapeli so himno »Oj senca bukova!« Nato so ustanovili Slovensko planinsko društvo ter začeli počivati na medvedovih kožah.

Knjiga, ki je neprecenljive vrednosti, je pisana vseskozi v lepem, živahnem jeziku. Gospod pisatelj si je postavil z njo nesmrten spomenik. Debela knjiga, katere oprema dela čast založništvu in tiskarni, stane samo 230 Din ali ca. dva vagona želodov v staroslovanski valuti. Mi jo toplo priporočamo, posebno sedaj, ko se pripravljamo naš narod na svojo veliko skupščino v Unionovi dvorani. Ne pozabimo, da bi tega veselega večera ne bilo, ako bi ubrali Stari Slovaní svojo pot recimo v Nemčijo namesto na Pohorje.

Turist.

(Bil je tu en epigram,
ga priobčiti ne dam,
to je že prehuda tura,
ga je vzela póhorska cenzura.)

Urednik.

Odborniki

(W. Busch.)

Namreč to močje so ūsti,
Ki űele so res turisti.
Vsak gre lahko na gorō.
A v odbor pa ne takō.
Trebja je na mnoge seje.
Krega, jeze, smeja, űeje,
Vzeti referate neke
In voliti se v odseke.
A űe kdo ne dela niĉ.
Seniorjev ga űvikne biĉ.
Vse to delo, ves ta trud,
Nosj vsak odbora ud.
Vsega tega katekizem,
Imenuje se turizem.

Kar armadi je poveljnik,
To odboru je naĉelnik,
Takűen se ne naredj.
Takűen se samo rodi.
Ĉe je Senjor drugo kaj,
Je to paĉ samō sluĉaj:
Ko nam Bog ga je ustvaril,
Mu naĉelstvo je podaril.
In tako on gospodari,
Nad odborniki sitnari.
(Kajti vĉasih so to gadi)
In za koĉo koĉo gradi.
In kar mu je paĉ najhujše,
Vino on le oskrbuje!
Moizes je udaril v skalo,
Pa je vode pricurlialo:
Ĉe le Senjor udari, kar
Sam priteĉe nam denar:
Fonda takega paĉ ni.
Da ga Senjor ne vlovj.
Vodovode, potaj koĉe,
Postojanke snuje vroĉe.
Kaj bo — se bojű odbor —
Ĉe mu zmanjkalo bo gor? ...

Kdor pa mislj, da modrostj
Senior sam ima űe dostj,
hej, brez dobrega sveta:
Kravosa paĉ ne pozna!
Res, da delo mu je tuje,
Toda drugim ga svetuje:
Dober svet in bistra glava,
Veĉ velja ko dela slava!

Naű Jelenc pa vse stori,
Kar naĉelnik mu velj,
Kmalu zdej bo bogataű.
Koĉ graditelj zvestj naű!
Kadar pa mu je najhujše,
Ob kozarĉku pesnikule,
In z virűinko zvesto si
spuha tuĉe in skrbi!
űlajmer drug pa ga zavida,
Koĉo Ribniűsko zdej zida.
Ko pa koĉ ni veĉ ostalo
Za Bezlaja, pa je kmalo,
Ko je vodovod odpravil,
»Dom poĉitniűski« postavil.
Zimski űport na se najhujše
Ob Sekulcu napihujše:
Snuĉarskih nog — vse nedelje
So frakture mu veselje:
Zdravi tudi vse mu znane,
Srĉne in telesne rane.

Toda naűe oskrbnice,
V varstvu dobre so trojce,
Sorűak, Nōvak in Pagon
Gospodarski so pogon,
Zdej prinesejo denaria,
(Kar dolűnost je gospodaria)
Zdej pa spet ga odnesō,
Kar je, kajpak, űalostno.
Naűj pa zato poeti
Naglo znajo jo zapeti,
Pesnik frat, gozdov, glaűut,
Zlastj slaven je Zorzut,
Tajnik, fotograf in smuk
Birokratski pismouk,
Vsako figo on zapiűe,
Niega nihĉe ne obriűe,
Po telesu paĉ ni vsak,
Kakor Gajűek tak orjak!

Zraven je pa űe en tiĉ,
Storil űe do zdej ni niĉ.
Je, ko seje je opustil,
Se potem űirokoustil,
Da je on prorok duha!
Veĉna opozicija!!
A nobena naűa koĉa
Ni brez doktorja Bergoĉa!

Pa so zraven űe moĉjē,
Ki slavi jih űe imē:
Jaka, ki se raj smejljā,
Kaspar, ki nas v javnost dā:
Maier, zvesta korenina,
űkofek, naűa dobriĉina,
On markira naűe ture.

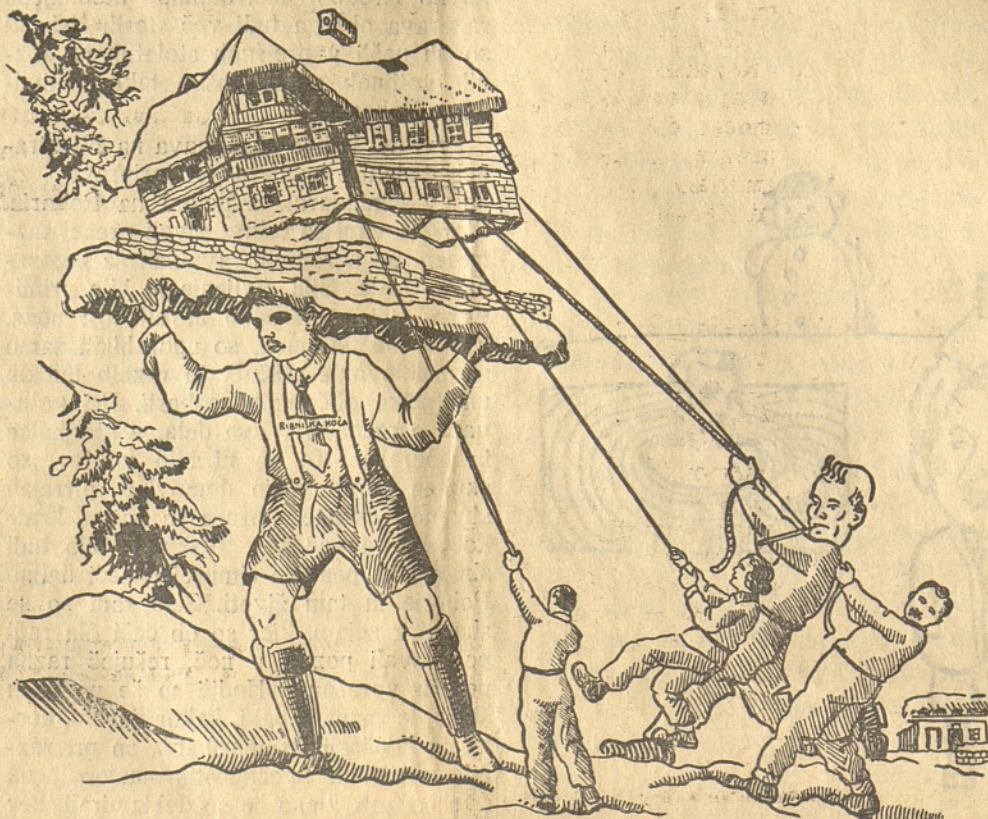
űteje nam delavne ure,
Duűa se ne pogubi:
Jehart zanjo poskrbi!

Glejte, űe profesor Baű
Bil je prej odbornik naű:
V delo se je koj zaletel,
Pa je kmalu spet odletel.
Vsak ima svoj referat,
On v Koziak je hodil rad,
Ko Pankraca je uredil
Pa Koziak je prekrűil.
Dal ime mu je pozansko,
Namreĉ »hribovje Kōbansko«.

Ĉe pa tje bo kdaj priűel
To bo űele brű srlel!
Nima namreĉ dost kosti
Za kobanĉanov pesti!

Toda vsega zlega vir,
Mora űutiti kasir,
Kar za niego je najhujše,
Da odbor ga prezlasuje
Za nabave nove razne,
Ko so vse blazine prazne,
Da bi mu se maűĉeval
Gornio pesem je skoval.

Ribniűski junak.

On stopa pogumno na jēzersko sleme,
Na hrbtu űe nosi to ribniűsko breme,
A v srcu preklinja — frdamano vreme,
Ko tuli vihar razjarjenih vetrov
Ĉez tisoĉinpetstointrideset metrov.
On kliĉe tovarűe, vse boűje svetnike:
»Drűite, drűite jo trdno za űtrike!
Ne morem storiti veĉ niti koraka,
Ljudje pomagajte — se maia baraka.
űe v polnih mi hlaĉah srĉe se zdej tresē,
Ta burja mi koĉo v Mislinje odnese.
Oh, kje si predsednik — zdej v zadnji ti sili,
Zdej Senior z Oporo se mene usmilj!»

Prijeműi se za korenike — dēleűne űtrike,
Napel je vse sile — dēleűne sile ...
Utihihnil vihar ... O, nima ne Kōbansko, nima
Slovenija
Tac'ga brdaka: planinskega gēnija!
Obvlada se Vladko, preljubi moj Cole,
Ej dolgo űe konca ni »ribniűske űole«.
Na delo združni junak,
Je ribniűska űrtev velika,
Iz Zadruga v sedlo — korak —
Smuk — pika!

Pohoricus.

Zdravniűska posvetovalnica.

G. A. L. v T. Vpraűujete, ĉe v listih
anonsirana sredstva, ki se jih lahko ne-
opaűeno primeűa jedj, res ozdravē moűa
od pjanĉevanja in krokanja. Povem
vam, da so ta sredstva pri Slovencih
popolnoma brez uspeha — torej űkoda
za denar. — Gdĉ. Nada D. v P. Tudi
vam moram povedati, da so vsi ljube-
zenski eliksiri prevara in vam izgubljē-
nega fanta ne morejo pripeljati nazaj.
Svetujem vam, poiűcite si drugega, naj-
bolje kar na nocojűnlem planinskem ple-
su. — G. Mr. v L. Pravite, da ne more-
te spati, a mi niso znane razne okolűĉine.
Morda vas tarejo skrbi, moti promet ali
igranje klavirja vaűe hĉerke. Ĉe ne mo-
rete spati doma, poskusite enkrat v gla-
daliűĉu! — »Energiĉen«. Vaűo voljo
utrditi z zdravili, da bi v zakonu vi
imeli prvo besedo in ne űena, je nemo-
goĉe. Utrdite si jo lahko samo s űpor-
tom, kakor smuĉanjem po strmih bre-
űuljkih in plezanjem po prepadnih ste-
nah. — »Adonis«. Da bi bili dobili goűo
od prestanega strahu pri lovu na
divje svinje pod Boĉem, skoro ne
morem verjeti. Mazanje s staro pasjo-
mastjo je tudi ne bi odpravilo. Najboljűe
bo, da si goűo daste operirati in jo po-
tem lepo shranjeno v űpirit poklonite
kot darilo kaki dobrodelni tomboli. —
»Nesreĉneű«. Sredstva za preganjanje
űeje po alkoholu z űejo po brezalkohol-

nih pijaĉeh, ni, paĉ pa se dobe knjige, ki
vas pouĉe, kako si vzgojite voljo za al-
koholnega abstinenta. — »Zapravljivi-
ĉek«. Tudi vam űal z zdravili ne morem
pomagati. Ĉe ne morete trpeti dinarja
v űepu, vam morem dati le nasvet, da
si pustite delati obleke brez űepov in
vaűa zapravljivost bo manjűa. — G. N.
V. v P. Ĉe ste res namenoma űeno pri-
jatelja iniricali z nahodom s tem, da ste
v njo dihali, naj vas kar toűi, ima prav
— samo dokaz bo teűak. — »Vztrajnost«. Vpraűujete, ĉe bi vam proteze sprednjih
zob spopolnile brezzobo vaűo lepoto in
zbudile pri vaűi dulcinejű ĉustvo ljubezni.
Svetujem vam: poskusite, ker lepi zobje
zamorcev tudi pri Evropejkah mnogo
veljajo in vzbujajo ljubez. — G. M. K.
v Sv. L. Da vaűi űeni otekline na tre-
buhu kljub raznim maűam ne zvine, rad
verjamem. Najbrűe bo v trebuhu kaka
»nova tvorba«. Ĉe se po 9 mesecih ne
bo zmanjűal, jo poűljite k bliűnjemu
zdravniku. — G. Ĉ. v L. Bojite se, da
ste si na Silvestrovo pri padcu na glavo
ob zmurnjen tlak pretresli moűegane, ker
zgubite po poti od keĉljanja domov veĉ-
krat ravnoteűje in vidite kljuĉavnico hiű-
nih vrat dvojno. Pijte le kot pobornik
»Svete voiske« pri keĉljanju limonado
in ne araj simptome bodo izginili. —
Gdĉ. L. Ĉ. v M. Pri poljubovanju tudi
najboljűe rĉeĉilo ustnic pusti sledove.

Ĉastit slovensko-planinski patriarh,
Vseh naűih gor in hribov angel varh!
Zamajal se je űe planinski tvoji prestol
In skoraj, skoraj, da — Si Padel Dol!
A űe nremagal boű naű pohōrski, kozjaűki
klanc
In űe boű molil naű »planinski roűenkranc«,
űivel predsednik — Doktor Tominűek Franc!
Pohoricus.

Repertoarni naĉrt

SPD narodnega gledaliűĉa.

v Mariboru, gostovanja pri vseh koĉah
na Pohorju.Igra se skozi vse leto, zadnja igra sa-
mo 3. februarja.

Drame: »Maks v űkripcih« in »Brez
denarja« (Dr. űnuderl v gl. vlogi). Na-
to: »V Ljubljano jo dajmo« (Dr. Se-
nrior). »Hlapec Jernej in njegova pra-
vica« (Bezljaj), »Kōzarec vode« (Dr.
Sekula in Gajűek), »Kralj na Betaj-
novi« (Dr. Senior), »Gospod senator«
(I. Kravos). — »Mnogo hrupa za
niĉ« (Dr. Bergoĉ). — »Divjji lovec«
(Gajűek). — »Pot okoli sveta v 80
dneh« (Pagon). »Sen kresne noĉle«
(Zorzut). »Duh zemlje« (ravn. Zupan-
ĉiĉ). »R. U. R.« (Dr. Senior in vsi od-
borniki).

Veseloigra: »Danes homo tiĉi« (gospo-
darski odsek in vsi odborniki). —
Ravnateljstvo.

Zato raje ljubite brez barvila. — G. J.
St. v K. Ĉe vam je v Karpatih zmurnil
nos, ne bi smeli ĉakati na zdravni. po-
svetovalnico v »Pohorski Politiki« celih
16 let. Ĉe se vas űe drűi, vam bo lahko
sluűil űe 16 let. — G. L. Z. v M. Recep-
tov za siguren samomor ne smem naűte-
vati v »Posvetovalnici«. Lepa smrt brez
posledic je najprej zmurniti in se potem
raztaati kot sladok. — G. D. G. v Sl.
G. Ĉe vam pesniűka űilica veĉ ne bije,
ni to posledica hripe. Morda ste se v
tem ĉasu poroĉili ali pa napiűite karkoli
in poűljite »Samorodnosti«. — G. S. S.
v A. c. Pravite, da ste si pri padcu iz
tretiega nadstropja pretresli moűegane in
da ĉutite boleĉine v sklepih. Slednie je
mogoĉe odpraviti s »Franc Joűefovo«
grenĉico, radi moűeganov pa se obrnite
do bliűnjega zdravnika, da vam jih po-
iűĉe. — »Politikus« na deűeli. Od pre-
mnogih sei rada glava boli, posebno ĉe
so združene z zavűivanjem domaĉih li-
kerjev in trajajo pozno v noĉ. Prof.
»maĉku« 2 tableti aspirina. — Gdĉ. Loff
K. M. Ĉe vas pri sedenju na barskih
stolĉkih rada ponade taka omotica, da
lahko hitro padete, se morate sukcesiv-
no privaditi na viűine. Poskusite delati
izlete brez spremstva v zgradnih intra-
nih urah na roűni griĉ, potem Kalvarijo,
Koziak, Pohorje, Urűko, Peco in viűje.
Omotica bo minila in padcev bo manj.
— »Melanholika«. V noĉeti zveĉer ne
ĉitate ruskih, nemaljev, ali kriminalnih
romanov. Naroĉite si »Pohorsko poli-
tiko«!

Gospodarstvo.

Ribniško sedlo, 31. januarja 1931.

Roko na srce! Sovjetski dumping Kobanske sosede je vrgel naše narodno gospodarstvo ob tla. Ves izvoz stoji. Elevatorji so prenapolnjeni naše zlate pšenice in koruze in po Dravi odhajajo prazni parobrodi v inozemstvo. To so tisti parobrodi, ki so še pred kratkim nosili našo dvobojnico (belo in rdečo piko) po vseh morjih v širni svet. Vitke smreke in jelke, to pohorsko žito, raste v pragozdove in radi nizke cene ga nikdo več ne žanje. Pohorski granit je cenejši ko krompir. Pohorske gobe in brusnice, nekdanja mana za dolarske princeze in peneze, so še samo predmet poezije. Naše žlahtno vino je padlo na nivô cvička. Južno sadje izpod Rogle je postalo hrana prašičev in gnilobe. Kašče so polne, žepi pa prazni in naša dekleta brez židanih nogavic. Imamo Mislinjsko, Josipdolsko in Kobijsko železnico ter Glaserjevo rižo, štiri eminentne prometne žile, po katerih se je pretakalo naše bogastvo za lep denar v tuj svet. Na prvih dveh so ustavili vse brzovlake

in dnevno 4 tovrne vlake ter reducirali polovico železniških uslužbencev, tretjo so demontirali, Glaserjeva riža pa je namenjena za muzej. Po naših bregovih se ne sliši več pesem: »Ko sem tak tolste ovce imel!« Edino, po čemur inozemstvo še povprašuje, je pohorski sneg. Ni čuda, da naša valuta pada. Poslednja ura je, da tu vmes poseže s krepko roko naša vlada. Skrajni čas je, da se stre kobanski dumping in pokupi devize te kobanske sosede. To ni tako težko. Naš finančni minister ima v svojem resoru še mnogo akcij Ribniške kočice in Pohorske vzpenjače. Treba je opustiti pot ozkosrčne skoposti in je treba vreči te akcije na svetovni denarni trg, pa bo naša valuta stabilizirana. Mogoče tudi ne bi bilo slabo, če se Kobanski državi napove krvava ali vsaj gospodarska vojna, kajti tam je mnogo dolarjev. Naj o tem naš finančni minister in naši gospodarski činitelji razmišljajo, mogoče tako ob 3. uri zjutraj na današnjem planinskem zborovanju.

Jaz pohorsko politiko prav rad imam, a po politiki trgovski se ravnam: n. pr. modna konfekcija — to je moj resor; ženski in moški kraj — to je moj izvor; izbira plesnih toalet: »krep žoržet«, za dame s planin: »krep di šin«, za hrib in dol: »krep mongol«, za turiste, smučarje, za dilce: štofi, žemperji, čepice, kratko krilce. Imam zadnje pohorske novosti modne, cene so planinske, prav ugodne! Hodim le moderna pota: modeli moji so z Bajgota, sploh sem jaz moderen — v cenah zmeren. Saj jaz ne pravim se Predrag imè je meni IVAN PREGRAD

Trgovski dom (Aleksandrova cesta)

Živjo pohorska planina!
Živjo moja veletrgovina!

Drogerije
Farbarije
razne lumparije.

Amaterske fotoaparate
antiseptične vate
razne kemične salate.

Suhe gobe
šmir za zobe
šmir za sobe
razne vse maščobe.

Kje?

Kjer planinci in dolinke družije se radi, na Slovenski in Gosposki promenadi, kjer se vzdigne ulica v en klanc, tam je Póhore in Kobanc vaša drogerijski

MAKSO KANC

Maribor, Gosposka ulica.

HABAKUK, 31. januarja. Tečaji devic so z malimi izjemami ostali nespremenjeni. — Med efekti je bila Pohorska vzpenjača zaključena za nekaj točk nižje nego včeraj. Ta solidni papir trpi v zadnjih tednih vsled okolnosti, da bo treba vsled ogromnega prometa že drugo leto premenjati žico. — Pohorska škoda še naprej čvrsta. — Med investicijskimi vrednotami je prišlo do zaključka v kozjih bobkih d. d. po 1002 in v Mariborski kočici po 560. Tendence v Pohorskem bazenu je še naprej vrlo mlačna. — Papirji Ribniške kočice ne notirajo več, ker so vsi spravljani kot zlata rezerva v trezorih Pohorske narodne banke.

Lep napredek domače industrije. Kozji bobki d. d., ki je bila ustanovljena pred tremi leti pri Sv. Primožu na Pohorju, se izredno lepo razvija. Popraševanje po ležajnih kroglicah za osišča, ki jih izdelujejo po posebni metodi iz kozjih bobkov domačega porekla, je neverjetno veliko. Letos so zgradili že tretjo peč, ki razvija nad 4000° C. Jeklenim kroglicam bije zadnja ura, ker so kozji bobki, primerno preparirani in žgani, trpežnejši, lažji, okroglejši in cenejši kakor vsak dosedaj rabljeni produkt iz kovine ali rude. Njih velikost se seveda ravna po velikosti kože.

Pohorska potnica.

Po Póhorju SPD plava,
Šuml, šumi država . . .
Izpelji me Akcija takoj!
V planine se spravim,
Hribolazce zadavim.
Pešhoji in plezanju — boj!
Po telesu si suha,
Te tare naduha,
Živiš tja v en dan le na puf.
Na javnem prikrita,
Si v taine zavita,
Živ fakt si ali si bluff?
Čez rebra io vsečem,
S seboj vse povlečem
Železnostrupena jaz kača.
Kdo tvoja — sem druga?
Mi prav'jo — »vlačuga«,
A jaz sem — »Pohórska vzpenjača!«
Pohoricus.

Ako je cenzura brez pohorskorežimskega čuta in kruta, naj se zapre: odgovornega urednika Ludvika Zorzuta. Tiskala Mariborska tiskarna d. d., Maribor.
Odgovarja: Stanko Detela, Maribor.

Listnica uredništva. Radi nepremagljivih tehničnih težkoč in ker je zapadel sneg in uničil vse velike načrte odgovornega urednika, je morala v tej številki izostati slika planinskih otročičev pri Sv. Martinu na Pohorju in slika o smučarjih. Zamujeno popravimo v prihodnji številki!

Kotiček za naše male planince

Ime katerega velikega planinca vsebuje ta vizitka:

Vaso Ravnik

Rešitev v prihodnji številki »Pohorske politike«.

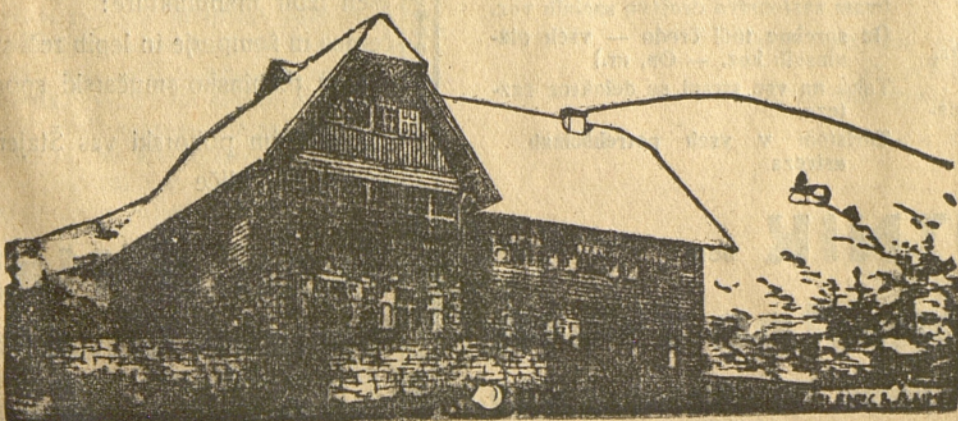
GRAFIČNO PODJETJE

MARIBORSKA

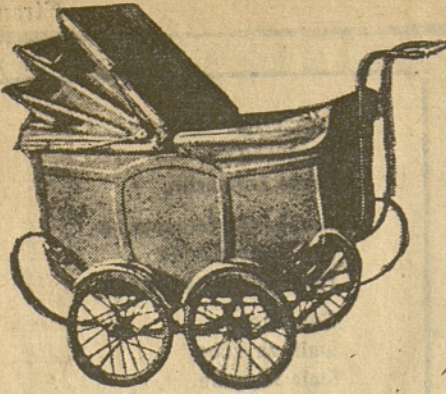
ISKARNA

Kdor ljubi svoj denar,
Kdor želi brezskrbno starost,
Kdor hoče osrečiti dediče,
ta kupuje zadružne deleže za

Ribniško kočico pri 'Putniku' na Aleksandrovi c.

(vidi današnji oglas) ali pa pri katerikolem SPD odborniku (vidi naslovno skico, po kateri boš spoznal obraze odbornikov)

A kaj pa, če ti si zdívalj namest' mene,
ko mlada ljubezen v planine te žene?
Ej pust je poreden, je žensk sladkosneden.
Prekmalu uspehov ljubezni pričakaš,
namesto na Póhorje, v cerkev korakaš...
A bod' brez skrbí, ker na lím pride vsak:
z vozičkom ti kmalu postreže Divják

Divják jaz čez Póhorje večkrat zdívam,
planince in smučarje dobro poznam;
kar smučarskih, sportnih potrebščin imam,
jim v praksi pokažem, po ceni jim dam.

MARIBOR, GLAVNI TRG 17

Proč s podkovanimi čevlji!
Proč z žulji na nogah!
Vsak na gorskih stezah hitrejši od avtomobila.

Znana in priljubljena konjska mesarica

ANA OGRINC

se priporoča p. t. turistom, kajti meso in izdelki (klobase po 1 Din) kupljeni v moji mesnici na Vrbanovi cesti absolutno nič ne uplivajo na dober glas, t. j. štimco kupca, temveč garantirano samo na noge, ki postajajo sčasoma urnejše in krepkejše, kar je turistom eksistenčne važnosti.

Lojze Ivan Čič
Meljska c. 12

KOFETARNA IN RESTAVRARNA

Pristen kraški teran, salame in mulce
Zbirališče kegljaških razvad
Vodovod v hiši, policijska ura pokvarjena

ZAKAJ SE JE PODRL BABILONSKI STOLP?

Ker ga nista zgradila

inž. JELENEC in inž. ŠLAJMER

MARIBOR, VETRINJSKA ULICA 30 TELEFON 2212

Budilke za turiste, ki radi zaspijo

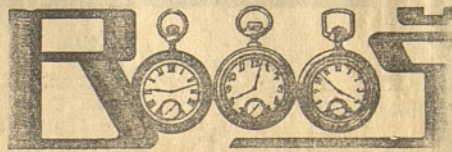
Ure, zlate, srebrne, (železne za one, ki jih radi zgubijo)

Razne blizu- in daljnoglede

Elegantne verižice, kristalne skled

Še mnogo drugih krasnih daril: prstanov, uhanov i. t. d.

TVRDKA

Maribor, Veřin'ska 26

AVIZO

Ne verjamite nekemu tuk. oglasu, ki trdi, da po zavživanju gotove vrste mesa postanejo noge urnejše. Reš pa le in za to trditev jamčim z vsem svojim premočnim premoženjem in davčno močjo, da se pride z samodrečem ali motovilom hitreje iz mesta.

Miha Hohnjec

KEJŽARJEVA UL. 4

uraduje ob nedeljah in praznikih od 14.—17. pri »Balonu«. Tel. 29—35.

Izvoz vsakovrstne nogate živine, posebno pohorskih bikov, volov in tolstih ovc. Številni avtotaksi. Osební voznik Kozamurnika. Za počasna in nepočasna potovanja posebni vozovi in znižane cene.

Če hočeš kupiti dobro in poceni, Le Lahu svoje želje razodeni: vse, kar je tu naštetó in še drugo vse dobiš na Glavnem trgu 2

Zaloga oblek za moške in dečke znamke „Neraztrgljiv“

Zaloga sukenj in plaščev znamke „Nepremočljiv“

Nahrbtniki za lažjo in težjo turistiko

Klobuki s krivci in brez krivcev za Gornje in Spodnje Štajerce

Specijalno oblačilno podjetje za Pohorce in druge planince

Jakob Lah
Maribor
samo Glavni trg 2

Aufbiks!

JOS. BOGATINOVIC
(VULGO REICH)

TEZNO PRI HABAKUKU

Tovarna za „lune“, „indiane“, muho- in bolholovce, usne ruže, šumeče limonade, razne kemične tinte in vsakovrstne bikse za čevlje in parklje

Ponovno odlikovana na veleseimih pri Sv. Anehu

Športniki mladi in veseli, Zdravja vedno so kipeli. — Vetrni jopiči in smučski dres Obvaruje prehlada jih zares.

Hubertusi in pelerine take, Iz dobre, pristne velblodje dlake, Očuvajo jih dežja in neurja In polt jim ne postane kurja.

Kdor nima oblačila ta, Naj se na Pohórje ne poda. Gripa po celi Evropi širi se že, Tudi njega lahko lotila bi se.

Vsa oblačila od glave do pet nudi

L. ORNIK
Koroška devet

Imam galanterije, imam parfumerije, in vse igračarije, različne drobnarije! (to so najlažje rime — Op. ur.)

Potem vrvi, motvoze, sanke, pletenine, vse te reči zahtevajo planine.

A to ni drago, le jaz sem

Drago Rosina
Zivjo póhorska planina!

Maribor, Vetrinjska 26
Telefon 2920

Ko izmučeni prilezete s Pohórja, sprejme vas priljubljena „ASTORIJA“ kjer diši vam črna kava, čaj in Haag cikorija, vam se

LOJZE STREHAR

bo pokorno javil in vas elegantno bo pozdravil

Manufakturna trgovina

SREČKO PIHLAR

Maribor, Gosposka ulica

Lastnik odlikovan z veliko kegljaško kolajno I. vrste. Kegljači, kupujte vsi pri njim!

Svile, foulardi, Creppe-de-Chine, Creppe-Georgetti, Creppe-Satini, Crepp-Mongoli Zameti, kostumi, sukno za obleke in plašče rokavice, nogavice, moderne kape i. t. d.

Vso gornjo robo za mal denar Vam nudi samo

TEKSTILNI BAZAR

J. TRPIN (zvest planinski sin)
Maribor, Vetrinjska ulica 15

Prodajam jaz vozovne — železniške karte.

Vsaj te ugodnosti ne zanemar' te Vi vsi, ki na postajah čakanja se bránite.

Pri meni si na času, jezí dost' prihránite

Pri meni ne boste nervozni, Od mene ne pojdete — pozni!

Sem k meni vódljo najzanesljivejše markacije:

Podajam vsem brezplačne informacije.

Imam železniške še reklamacije.

Je s potnimi listi dandanes vélik križ:

Imam jaz oskrbo potniških viz. Za obleko, perilo in druge turistovske bisage:

Imam zavarovanje pótniške prtljage, Da mirno žagal, dreto vlekel bo Vaš nos:

Imam zastopstvo društva spalnih voz. (In sprejme tudi čredo — vseh planinskih koz. — Op. ur.)

Takó na vse strani se delokrog razteza.

Turistom v vseh potrebščinah ustreza

jaz **PUTNIK** sem

Tujsko-prometna zveza

Maribor, Aleksandrova 35 Telef. 21-22

M o t o: Kuře gor, kuře dol!

Nahrtniki, taške, kovčki, torbe, gamaše, najnujnejše potrebe so s planinske paše:

Za kujavce so sredstva, so stvari prisilne:

imam jaz gajžle in termene gonilne, in konjske opreme — in stem se bodo za-sedla z mojimi sedli vsa póhorska sedla.

Z nasveti sem vedno bil vnet gospodar

za velik denar in za majhen denar!

Deset let me solnčila Gorica — deset let že Maribor.

a še bom s sredstvi svojimi vas gonil »gor«!

Ker —, da na potovanjih*) ne nastane vélik kaos,

glejte, prav zato skrbi tovariški vaš

IVAN KRAVOS

Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Telefon 2207

*) Potovanje bo odpravljeno. — Op. uredn.

Sem planinski sin svobóden, hodim tudi jaz na ture, vam razstavljam pristen loden, vseh izbir manufakture: čepice in žemperje in lepih reči vseh sort vse za planinsko-smučarski sport! Jaz oblačim póhorski vas Štajer Smuki vas kliče

Franjo Majer
Maribor, Glavni trg 51